

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre...	24 kor. (12 frt)
Félévre...	12 „ (6 „)
Negyedévre...	6 „ (3 „)
Egy hó a...	2 „ (1 „)
Egyes szám...	8 fillér (4 kr.)
Vidékire...	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár 1903.

A gascogni legények.

Kolozsvár, aug. 10.

A »hecc« vége felé jár. Annak tekintik legalább dicső arisztokratáink. Odi profanum vulgus sed non semper arceo, — mert ők gyűlölik az „avatatlan,“ kékvértelen, lateiner tömeget. Azonban vannak kivételek, amikor a kutyafülű misera plebsből válogatják ki a szennyest, amikor boldogító, miniszterelnökmentő terveiket akarják nyélbe ütni. Így mutatja ezt a parlamenti történet legutóbbi szennyest lapja. Tehát sokan találkoznak innen is, tülhan is, akik tisztára óhajtnak mosni az ijedségtől megékült kékvérűeket, a gascogni legényeket.

Nos hát rajta, ki a mély hangokkal! Az ország madj kérdezi fogja: Hol vannak a gascogni legények?

Itt vannak egy rakáson. Mutassuk be az egész tiszteletreméltó zászlós, arany — tolvajkulosos, aranygyapjas heraldikai tanulmányokat. Védelmükre felhozzák az ő nemes véreiket. De ezekkel szemben jó lesz el nem felejteni, hogy nálunk az arisztokraták azok, akik bámulatraméltó ügyességgel vedlenek át — osztrákká. Hát ezek a gascogni legények?

Azután más is van elenünk feljegyezve. Magyarország demokráciáját a mágnavilág előítéletei törlik meg derékban.

A metafizikai abszurdumok eleven megtestesítői a Monoklesek. Születési előjogokat emlegetnek és élnek vele.

Ezek hát a gascogni legények?

Azonkívül lenézik a lateinert. A polgári becsületéről, a polgár szellemi arisztokráciájáról halvány idejük sincs. Nevelésük elpuhult, tobzódásaik minden komoly munkára képtelenné teszik őket, agyuk nem fogékony a nemesebb benyomások iránt, egyedüli vágyuk a szoknya ráncai, meg a versenylő nyeregkapáján húzódik meg.

Ezek hát a gascogni legények?

Ötven év óta nem tettek egyebet, mint hol felekezeti, hol társadalmi visszavonást szítottak. Azonkívül üres óráikat a külföldi croupierek asztalánál, vagy maitresseik lakásain töltötték. De érezték azt is, hogy erejük meggyengült. Hogy valamennyire szilárduljanak, odaadták minden erkölcsi tőkéjüket a mindenkorai hatalomnak.

Ezek hát a gascogni legények?

Csináltak-e valamit a nemzeti szellem érdekében. Vitték-e elől a fátylát, mely a magyar dicsőség útjait világítja meg? Tettek-e elődeik példájára valamit, szereztek-e nevet, hirt a magyar névnek?

Nem. És hát ezek lennének a gascogni legények?

Pedig azt mondják, hogy ők a gascogni legények. Igen, talán a gasconadjaikkal.

Nagyban hangsúlyozták a haza jóvoltát most, amikor az atyamestert kellett kihuzni a sárból, — a jó urak, a gascogni legények.

Ennyi bűnös előzmény után egyszerre előkerülnek. Az egyik álmos fővel kerül elő az ylang-ylang illatú boudoirból. A másik oda csapja a visítáryát, a harmadik haza siet Monte-Carlóból, a negyedik hazatér a parkklubból és mindnyájan elindulnak hazát menteni. Ejnye jó urak, hát ilyen hirtelen jóba foglalták magukat? Ilyen hirtelen lángoló hazafiakká váltak? Hisz nem régen még hazát szállítottak, muszkát vezettek, magyart gyaláztak minden-napi foglalkozásaikon kívül és most egyszerre mellveregetve előállnak, hogy megmentik a hazát, a szegénynek mely reájuk (?) szorult. Hát hol találja meg a szemlélő itt a gascogni legényeket? Hol lehet itt causalineust találni a mágnavilág tevékenységében? Hogy süsse most ki a lateiner, hogy ezek az urak tényleg hazát mentettek.

Ezeknek lehetne hinni ilyen előzmények után? Lehetetlenség az.

Világosan látszik a nagy klikk működése, a farkasok együtt ordítása. És bizonyára a mágnavilág pártján. Ők legalább kifogják azt deríteni, hogy az ő intencióik tiszták voltak és hogy a miniszterelnök ártatlan. Milyen hamar akadt valaki, aki magára vállalta a bűn szerzőségét és milyen önfeláldozással igyekszik kimutatni, milyen krokodil-könyeket hullajt, hogy azokban a miniszterelnök tisztára moshassa magát? Hiszen így van ez jól. Azért ők a gascogni legények.

Azonban a kutyafülű lateiner hadd tudja, hogy mért történik ez a nagy tisztázás. Tudja nagyon jól, hogy azt kell kimosni a bajból, a kinél a hatalom van; ha azt kimossák akkor más sem fog szenvedni, mert hát a krisztusi barátság már sok vétkest rántott ki a csávából. Így gondolkoztak Monokles urak, a gascogni titulusra számítottak.

Azonban más következett be. A világ előtt vannak ők pellengére állítva. És ebből a szégyenből az országra is háramlik, mert hát mégis magyarok, vagyis inkább gyázmagyarok voltak az illető urak. De legalább le van rántva róluk a lepel és vajmi bajos lesz nekik a születési „nemességel“ hencegni.

A kormány bukása.

Kolozsvár, aug. 10.

Elérkeztünk a tragédia utolsó felvonásához: Khuen-Héderváry gróf miniszterelnök sorsa meg van pecsételve. A Khuen-kormány rövid működését immár végleg befejezte. Khuen elbocsátott, a bán mehet.

Minden úgy történt, a hogyan a nemzeti történelem logikája kényszerítő erővel parancsolta. A tragédia szálai csak öt héten keresztül szövődtek, de a nemzis még gyorsabban vágta el a gyilkos fonalakat. Dübörgő léptekkel közeledett a vég, a megsemmisítő katasztrófa, hogy a fölbomlott politikai és társadalmi rend helyreálljon. És ma minden töprengő várakozás megoldást nyert.

Kuen program nélkül jött, csudálatos furtangal összehalkozta a parlamenti békét, erőszakosan keresztülhajított egy nemzeti szempontból jelentéktelen indítványt, aztán kormányzatának egyik cselekvő tagja belerántotta az egész országot egy ocsmány politikai panamába.

Röviden ennyit csinált Khuen-Héderváry. Avagy adott egyetlen eszmét, ha csak föltételek alakban is? Volt-e szándéka a magyar nemzeti államot akár anyagilag akár erkölcsileg megerősíteni? Volt-e szava a katonai követelésekhez? Nyilatkozott-e, hogy magávértészi azoknak minimális hányadát? Nem akarta-e megbolygatni a törvényekben lefektetett nemzetgazdasági garanciákat? Nem akarta-e törvényen kívüli állapotban fölszavatni az országgyűlést? Nem ütköztette ki minden negatív eszelekedetéből, hogy a horvát rémuralmat magyar földre akarja plántálni?

Mennyi nemzetsorvasztó politikai bűn néhány hét alatt! Mennyi sötét, alattomos szándék az alkotmányos jogok fölbontására!

Az igazságos és bölcs király most eltávolítja ezt a romboló szellemet, ha ugyan szellemnek lehet nevezni. Khuen-Héderváryt egy súlyos politikai válság dobta a zavaros vizek fölszínére. Most egy megbotránkozott lélek-vásár szennyes hullámai borulnak siri lepelként politikai tetemére. Elsüllyed az a lélekvesztőn, a melyre ravaszágát bízta. És a roncsok, amint odaütődnek a partokhoz, tanúi a nemzeti őserőnek, a politika becsület és az igazság diadalának.

Khuen-Héderváry bukásával a kasszinói szellemnek is pusztulnia kell az országos politikából. Se grófocskák, se mágnavilágolók desztrent nem dikáljanak itt föltétlenül hatalommal! Diktáljon a nemzet a maga összességében. Diktáljon a hazafiság, a magyar becsületesség és az igazi érdem! A politikai kofálkodók, a lélekvasárlók, a szeparézók, válasszának érzelmeiknek megfelelő foglalkozást. A parlament nem kasszinó, az alkotmány nem alapszabályzat és a nemzeti tanácskozásra rendelt termék nem kártyaszobák.

A bűnös bűnhődik, de magával rántja társait. Bukik az egyén és bukni fog a szellem. A tragédia végső jelenete után a helyreállott erkölcsi törvény uralmának kiengesztelő korszakába lép a megújított, lelkeben megtisztult, fölvilágosított nemzet.

Az angol király — önmagáról.

(Érdekes beszélgetés.)

Évekkel ezelőtt egy boldog, vidám, bohém lelkeletű prinzi járta be a világot. Ők legalább kifogják azt deríteni, hogy meg Párizsban csinált konkurenciát *Lipót* belga királynak. Az örökifjú princból azóta komoly férfiú lett, királyi koronát visel és hivatalból morálról cseveg azoknak, akiknek még nemrégiben divatörtekezéseket tartott a mellények szabásának fejlődéséről, tekintettel a kockás szövetek színváltozásaira.

Edward királyról van szó, akiről érdekes cikkeket közöl a londoni *Standard*, amelyben *Vacaescu* Heléna VII. Edward angol király beszélgetését mondja el, amelyet a román király nyári székhelyén, Sinaia valóságos alkalmából a szerzővel folytatott. Edward király — akkor még velszi herceg — igen szabadon nyilatkozott és többek között ezeket mondta:

— Hát bizony én boldog ember vagyok. En a dicső trón örököse vagyok és mégis élvezem az arany szabadságot. Szép hivatás szeretni a megőrzendőtetni egy csodálatraméltó anyát, egy kedves feleséget, csinos gyermekeket s egy egész nemzetet, vagy több nemzetet egyben. És szívőből sajnálom a szegényeket s a ki nem elégitett kívánságot, ha látok egy jégt vagy gondtól elgyötört ábrázatot akkor nem tudok addig aludni, míg a baj okát meg nem ismerem. Ha utazom, úgy mindennap írok a feleségemnek. Ő gyűjti az én leveleimet. Ah a hercegnő! Az ő szíve olyan tiszta s oly szép, mint az orádia.

A magas vendég hangsúlyozta azt, hogy menyira más lesz majd, ha a koronát a fejére teszik:

— Meg vagyok győződve, hogy az arcom meg fog változni, ha egyszer majd király leszek. Lelekem mélyéből óhajtom, hogy ez a pillanat későn, nagyon későn következze be. Én sokat és szívesen utaztam, közben országokat és embereket ismertem meg s nem egy politikussal érintkeztem.

A hatalmasok érzelmeiről kedélyvilágáról a herceg a következőket jegyezte meg:

— Nem hiszem, hogy a királyoknak és fejedelmeknek több agodalmat okozna egy dolog, mint más halandóknak. Sőt én épen az ellenkezőjét vallom. A mi állásunk és számtalan kötelességünk nem engedik, hogy egy gondolattal soká foglalkozunk. De noha: én bizonyára boldog ember voltam, nagyon boldog ember, ennek dacára mégis sokszor gyászoltam és busultam.

Ezekből a szavakból az irónó azt következteti, hogy a király erős akaratú, jó kedélyű, minden álszenteskedést megvető férfiú, aki a vidámságot szereti és az önbecsülést nagyra tartja

Négy taktus miatt.

Egy karmester elbocsátása.

Kolozsvár, augusztus 9.

Tavaly történt, ez esztendő végén, hogy a szegedi írők és hírlapírók társasága hangversenyt rendezett az akkor még nagybeteg Dankó Pista fölsegélyezésére. Ezen mutatta be először Kerner Jenő, az Aradon is nagy népszerűséget szerzett honvéd zenekari karmester a „Magyar dal“ című melodrááját, a mely magában foglalja mindazt, a mi ezer év óta örömet és bánatot hozott a nép szívére. Egész természetesen, hogy mikor olyan dalok motivumainak feldolgozásáról volt szó, a melyek egész korszakokat, egy-egy darab világtörténetet jeleznek, lehetetlenség volt kihagyni a Kossuth-nótát. Nem szenzáció-hajhászatból történt ez, csupán azért, hogy a történeti hűség meg ne hamisíttassék. Bizonyos rá az, hogy a melódiából csupán négy taktus került bele, az is művészi módon elburkolva, csaknem elburkolva.

De benne volt. Kihetetté érezni. Hangverseny után fölállott helyéről egyszerre a közönség s óriási mértékben tört ki a lelkesedés önkéntelen szava. A gratulációk között a legelső Mayer Guidó vezérőrnagy volt (azóta nyugalmába vonult). Másnap pedig már kora reggel berendelte Kerner magához Nagy Győző ezredes, az akkori ezredparancsnok.

Valaki beszúgta ugyanis a Kossuth-nóta „botrányát“ és nagy vála e miatt a kétségbeesés. Tudni kell, hogy akkor még nem vonta vissza a honvédelmi miniszter első formájában a katonai javaslatokat s a legteljesebb mértékben folyt a függetlenségi párt obstrukciója. A párt tagjai naponként feltálatk egy-egy katonai eseményt, tisztó botrányok, zászlóafférek követték egymást, szóval félni lehetett tőle, hogy esetleg, uram bocsás, megdicsérik a zenekart a hazafiságáért.

Nagy Győzőről már november elején tudta, hogy dandárparancsnok lesz, a hivatalos értesítés azonban később, — ez képes lenne elvágni a karrierjét. Arra irányult tehát a főtörékése, hogy a sajtó ne üljönjon a Kossuth-nóta miatt, hanem sikoljon el fölötte. Ebben az esetben meg lesz a békesség.

Igy is történt, mindazonáltal megindult a vizsgálat, sőt tudomást szerzett arról a honvédparancsnokság is, ahonnan sürgősen leüzentek Szegedre, hogy a melódrámát be kell tiltani, ha pedig nyomtatásban megjelent volna, vásárolják össze az összes példányokat. Couste, que ceute!

Az előbbi megtehető, az utóbbit nem. Az eredeti kéziratot azonban elvették és felküldték a főparancsnoksághoz további intézkedésig. A karmesternek azonban volt annyi esze, hogy nyugtát vett róla.

A vizsgálat pedig folyt tovább makacs kitartással. Egyre sürűbbek lettek a fővárosi központtal való tárgyalások, közből belevonták a melodráma szövegének íróját is, aki azzal vágott vissza, hogy baj esetén egyenest a függetlenségi körbe megy. Majd nyugalmába vonult Valentes Dénél és utódja, Csálány Géza kerületi parancsnok átvette a kerület vezetésével együtt a Kossuth-ügyet is.

A nyáron végleg el akarták ezt is teljesen intézni s kiküldték a kerülethez tartozó tisztikarhoz a szokásos kérdőpontokat, hogy felmondjanak-e Kernernek amiért több ízben elmulasztja a próbákat?

A kérdés, természetesen, olyan módon volt fölvetve, hogy lehetetlenség volt az alarendeltnek arra más választ adniok, mint amilyent óhajtottak. Ennek eredménye az, hogy a szegedi honvédkerület zenébizottsága a kerületi parancsnokság utasítása, illetve intézkedése folytán ma felmondott Kerner Jenő karmesternek, hivatalos hanyagsággal okolva meg ezen eljárását.

UJDONSAGOK.

Kolozsvár, augusztus 10.

— (Az iparos tanonc és segéd munkakiállítás.) Nagy érdeklődés mellett nyitották meg tegnap d. e. 11 órakor a polgári fiúiskola helyiségeiben létesített iparos tanonc és segéd munkakiállítás.

A kiállítás első pillanatára is nagyon sikerültnek látszik s ha azt részletesen végig nézzük, valósággal gyönyörködünk a kolozsvári ipar fejlettségén, mely, mint ez a kiállítás is bizonyítja, az utóbbi időben fényes előrehaladást tett. A kiállításról részletes ismertetést hozunk legközelebb; most csak annyit óhajtnak konstatálni, hogy a kiállítás tökéletessége nagyban dicséri a rendezőség ügybuzgalmát. A kiállítás egész nap át nyitva van. Belépti díj személyenként 20 fillér. Maga a kiállítás megnyitása a Polgári Dalegyelet énekével vette kezdetét. Majd Gábor a Zsigmond az iparkamara érdemes titkára tartotta szép és tartalmas megnyitói beszédét. Salamon Antal városi tanácsos a város nevében átvette a kiállítást. A Dalegyelet a „Szózat“-ot énekelte, és ezzel a megnyitási ünnepi része befejeződött.

— (Unitárius papválasztás.) A kolozsvári unitárius egyházközösség tegnap, aug. 9-én választott papot a néhai Mózes Andrást örökébe. A választás az unitárius leányiskola helyiségében történt, d. e. 11 órától kezdve. Gyulay László gondnok, elnök megnyitván az ülést, bejelent, hogy Ferencz József püspök vezetésével fog, az egyetlen tárgy, a papválasztás, elintéződni. IFelkéri Mikó Imre, Ambrus Gergely és Frank-Kiss István közgyűlési tagok, hogy a püspököt a közgyűlésre hívják meg. A bizottság tisztában eljárva, Péterffy Dénes üdvözlő szavai után Ferencz József püspök a közgyűlést megnyitja. Kegyeletes szavakkal eljártálta Mózes Andrást, az egyházközösség kiváló papját; üdvözlő a közgyűlést és az egyházközösség keblei tanácsát kiküldi a jelölés megjelítését. A keblei tanácsban Benkő Mihály gondnok jelenti, hogy két jelölt van a papi állásra: Csifó Salamon, egyházi és püspöki titkár és Váry Albert kénos-utvárhelyi lelkész. Az egyház törvényei szerint titkos szavazás lévén szükséges a püspök kiküldi a szavazatszedő bizottságba Mikó Imre elnöklété alatt Hadházy Sándor keblei tanácsost és dr. Balázs Ferencet. — Óriási érdeklődés mellett megkezdődött a szavazás, mely a kitűnően szervezett Csifó párt fényes győzelmével végződött. — Beadott összesen 45 szavazat, ebből Csifó Salamon kapott 43, Váry 2 szavazatot, mire az elnök püspök a közgyűlés viharos éljenzése között Csifó Salamont megválasztott lelkésznek jelentette ki. A szavazás eredménye rendkívül jó hatással volt az egész közgyűlésre, mert Csifóban úgy az egyház,

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-ngomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négysszög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Hétfő, Augusztus 10.

mint a tanári kar egy rendkívül buzgó, munkás és lelkiismeretes embert kapott. Fekete Gábor kir. táblai elnök indítványára Csifót a közgyűlésre egy — Hadházy Sándor és dr. Balázs Ferencből álló — bizottság hívta meg, hol a püspök üdvözlő szavai után az új lelkész meghatva mondott köszönetet megválasztásáért. Közgyűlés végén Hadházy Sándor és Gyulay László mondtak köszönetet a püspöknek megjelenéséért, mit jegyzőkönyvileg is kifejeztek. A rendkívül népes közgyűlésen többek között jelen voltak: Fekete Gábor kir. táblai elnök, Mikó Imre táblabíró, Kozma Ferenc kir. tan. tanfelügyelő, Gyulay Árpád p. ü. tanácsos, Jékay Aladár, dr. Gál Kelemen, Fekete Gyula, dr. Kiss Ernő, Benczedy Gergely, dr. Nyiredy Géza, stb.

— (Verekedő huszártisztek.) — Vácon nem a legkellemesebb foglalkozás kávésnak lenni. Országos hírű botrányokról híresek a váci kávéházak. A váci huszártisztek egyedüli mulatsága az, hogy minden elfogadható rossz és még rosszabb tréfát engednek meg maguknak a kávéházban. Nemrégiben megesett, hogy egy huszártiszt berugott fölvel, fényes nappal belovagolt a kávéházba és ott átkartatja ugratni lovával az asztalokat. A váci pincérek már remegnek, ha messziről látnak közeledni egy huszártisztet. Nem ritkán történt, hogy a tiszték ilyen kávéházi tréfa alkalmával a polgársággal is összekoccanak. A minap is, egyik este a 6-ik honvédszázarezd néhány tisztje mulatott az ottani Központi kávéházban. Járta a pezsgő és sikamlós élekenben sem volt hiány. A tiszték közül Samrajai főhadnagy, mikor nagyon megnőtt már a kedve, magával akarta vinni a csinos kávéház tündérét, a kasszírót. — Ez ellen azonban a kávé érlelyesen tiltakozott, mert a váci rendőrkapitány egy rendeletével megtiltotta, hogy a kasszírók egyes vendégek kívánságára elhagyják helyüket, mielőtt lejár a kötelező hivatalos idő. Ebből aztán szövválás keletkezett a tiszték és a kávé között, mely csaknem tettlegeasséggé fajult. Másnap délelőtt Samrajai főhadnagy bement a kávéházba s nádpálcájával agyba-főbe verte a kávéház tulajdonosát, Korpás Jánost. A kávésnak a pincérek, Samarjainak pedig két tisztára sietett segítségére úgy, hogy fényes nappal csunya verekedésnek voltak tanúi a váci korzón sétáló emberek. A tiszték kardjukat is használták, s a kávé és az orvosi látlelet szerint testén és arcán 17 sebből vérezve maradt a „csata“ színhelyén. A kávé és esetet feljelentette a honvédelmi miniszternek, kérve a vizsgálat megindítását.

— (Az orfeum társulat bucsuja.) Szerdán, e hó 12-én tartja utolsó előadását a Binaszi szállóban, Gerő József kitűnő igazgatása mellett működő társulat A bucsu feladással kapcsolatban lesz Roland Róbert jaltalomjátéka. A kitűnő komikus — ki annyi derűs perccet szerzett a közönségnek — e bucsu estén teljesen új műsorral vesz bucsut a kolozsvári közönségtől, de nemcsak ő, hanem az egész társulat igyekszik azon, hogy kellemes emlékeket hagyjanak hátra. Most naponta előadásra kerül a »Vig cimborák« című bohózat, mely bővelkedik a legsikerültebb és legmulatatóbb jelenetekben.

(Szent István napjának ünneplése.) Az alábbi sorok közétételére követtünk fel: Az Országos Nemzeti Szövetség egyik kiváló feladatává tette, hogy Szent István napjának nemzeti és társadalmi irányú méltó megünneplése érdekében minél szélesebb körre terjedő mozgalmat indít. Szövetségünknek van ugyan tudomása arról, hogy az egyházi ünneplésen kívül néhol társadalmilag is megünneplik augusztus 20-át, de hol és miként megy az végbe, az még nagyon kevésbé ismeretes. Kétséget nem szenved azonban, hogy az eddig itt-ott szókasban levő ünneplések csak helyi jelentőség tulajdonítható és Szent István napjának rendezése, országos méretű ünneplésről s ennél fogva ennek az ünneplésnek általános, az egész nemzeti életre kiható jelentőségéről ez időszert meg szó sem lehet. Azt óhajtaná, hogy e napon, mely munkaszünetes nap a haza minden polgárának megemlékezése és hálája a magyar nemzetnek megszerzett a szent korona első viselője, a magyar haza szilárd alapra helyezője és szervezője felé forduljon. Minthogy pedig az Orsz. Nemzeti Szövetség előtt megbízható tudomást kíván szerezni, hogy hol és miként van szokásban már eddig is Szent István napjának társadalmi ünneplése, ezennel egész bizalommal azzal a kéressel fordul a nagyérdemű közönséghez, elletleg e sorok t. olvasójához, a ki ez ügy iránt érdeklődéssel viseltetik, hogy nekünk e tárgyban felfilágosítást és tájékoztatást adni sziveskedjék.

Az erre vonatkozó szíves értesítést, valamint az ünneplés módját illető nézetek és tervek közlését és czímzéssel kérjük: Az Országos Nemzeti Szövetségnek Budapest, VII., Kerepesi út 72.

Erdeklődőknek, kik ez iránt ide fordulnak, szívesen megküldjük eddig megjelent nyomtatványainkat, melyeket Szent István napjának ünnepére tárgyakban közlünk. Budapest, 1903. július hó elején. Az Országos Nemzeti Szövetség elnöksége.

— (Száva fűrdőigazgató 25 éves jubileuma Előpatakon.) Folyó hó 6-án tartották meg Előpatak fűrdőjén a közbirtokosság és a fűrdőközösség élénk részvételével a fűrdő érdeműs igazgatójának, Száva Gerőnek 25 éves működési évfordulóját. Ez ünnepélyes alkalommal Dr. Székely György orsz. képviselő, a fűrdőbirtokosok szövetkezetének alelnöke, indítványára az igazgatóság jegyzőkönyvileg megörökítette a fűrdő érdekében pártatlan munkásságát kitejtett igazgatójának a fűrdő felvirágozása körül szerzett érdemeit. Ezután a fűrdőn jelenlévő előkelő közönség előtt dr. Székely György orsz. képviselő ünnepi beszéde kíséretében leleplezték az igazgató életnagyságu arcképe, melyet ez alkalomra festettek meg az olvasóterem számára. A déln rendezett fényes banketten ünnepelték minden részéről a balneol. egyesületet, Tauffer tanártól, az E. K. E.-től stb. érkezett üdvözlő sürgönyök báró Bánffy Farkas olvasa fel. Délután az egész ünnepelő közönség jelenlétében dr. Keley József fűrdőorvos felavató-beszéde mellett átadták az ezen alkalomra emelt gyönyörű Száva-kilátót a forgalomnak. A közönség emlékeztetésben sokáig megmarad ezen szép ünnepély.

(Te kérded) Feltűnően csinos, fiatal leány áll a bírak elé.

Az elnök: A kisasszonyt, mint tanút fogom kihallgatni. Igazat valljon! Figyelmzettem az eskü szentségére és a hamis eskü következményeire. Hogy hívják?

A leány (mosolyogva): Engem?

Az elnök: Természetesen.

A leány: Lornier Babette vagyok Röviden Babinak szólítanak.

Az elnök: Hová való születésű?

A leány: Párisba.

Az elnök: Hány éves?

A leány: En?

Az elnök: Igen, igen, ön.

A leány: Tizenhétére.

Az elnök (szigorúan): Ismételt figyelmzettem önt az eskü szentségére.

A leány (szemléstül): Huszonegy.

Az elnök: Mi a foglalkozása?

A leány: Nekem?

Az elnök: Feleljen!

A leány: Chansonette-énekesnő vagyok.

Az elnök: Hol lakik?

A leány: Csodálkozva néz az elnökre és nem felel.

Az elnök: De hát miért nem felel?

A leány (mosolyogva): Ugyan kérlek, mit kérdezel ilyen. Hiszen tegnap voltál nálam! ...

(A cselédleány panasza) Csinos parasztleány kopogtatott be tegnap Száva Géza bűtető járásbíróhoz:

— Lehet itt panaszt tenni?

— Miféle panaszt?

— Hát megsértették a becsületemet.

— Aztán ki sértette meg?

— A nagyságos ur, akinél szolgáltam.

— És miért?

— Miért? Bizony annak esakis ő a megmondhatója, mert én nem adtam rá okot.

— Nem kacsingatott a gazdájára?

— Ments isten!

— Hát az magára? Oh igen!

— És maga türte azt?

— Dehogyn türtem. Mentem lesütöttem a szememet.

— Hát aztán?

— Aztán a nagyságos ur átkarolta a derekam és megcsókolt. En szabadulni igyekeztem, de ő erősebb volt és nem engedett el addig, míg csak az erős dulakodásra a nagyságos be nem toppant a szobába Na, volt aztán hadd el hadd!

— Láss, leányom, ezért még nem lehet a gazdáját megbüntetni.

— Igen ám, csak hogy a nagyságos későn toppant be ...

— (Tragédia híre egy palackban.)

A mesinai tengerbőllben a napokban egy palackot találtak a tenger vizében, melyet hivatalos személyek jelenlétében felbontottak. A palak belsejében egy még teljesen elolvasható angol írást találtak.

Ezt az írást messze tengerekről hozta ebben a palackban a messina öbölbe és egy rettenetes tragédiáról számol be. Esetlen matrózírásal ezt a naplójegyzetet olvasták:

„Julius 18. A csöndes Oceánban vagyunk, egy sziget közelében. Nagyon gyorsan haladtunk és nem sokára feneket érünk, mert a hajónk sérülést szenvedett.

„Julius 19. Horgonyt vetettünk. Ed-dig még nem láttunk benszülőtteket. De most csolnakok közelének. A benszülőttek elkezdik mészárolni a legénységünket. En a tengerbe fogok ugrani ...

Meg vagyok sebesítve, de megmenekültem a mészárlat elől s most a fedélzetköz egy zugában vagyok elrejtözve. A benszülőttek elrabolták összes fegyvereinket és élelmiszereinket. A kapitány meghalt. Utolsó szavai voltak:

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! Milyen rettenetes kinök! Remélem túlélem azokat. A hajónak már ninesnek árbocai. Rejtekhelyemnek van egy nyílása: egy kerek ablak a hajó oldalában, innen fogom a palackot bedobni a tengerbe. Megint hallom a benszülőttek lármáját. Szétrobbantják a hajót. Még mélyebbre rejtözöm. A palackot már bedobtam a tengerbe. Isten segíts! Hari.

— Eljen Anglia!

Találtam egy fejszét és egy palackot, a melyet a kapitány eldobott. Megkísérlettem egy tutajt építeni. A hajón nines egy falat enniavaló és a vizünk is kifolyt. Majd meghalok a szomjúságtól és éhségtől! M